

EL TEMPS

DIRECCIÓ, ADMINISTRACIÓ, PUBLICITAT I VENDES: Avda. del Baró de Càrcer, 40, 13. 46001 València. Telèfon: (96) 352 48 69. Fax: (96) 352 09 83.

REDACCIÓ DE BARCELONA: Carrer de Casanova, 46, 4-2. 08011 Barcelona. Telèfon: (93) 451 03 75 i 323 00 71. Fax: (93) 323 35 41.

REDACCIÓ DE MALLORCA: Plaça de Caterina de Thomàs, 4, 4rt, B. 07001 Palma de Mallorca. Telèfon: (971) 72 07 96. Fax: (971) 72 07 63

EDITA: Edicions del País Valencià, SA.
PRESIDENT: Rafael Mansanet.
EDITOR: Eliseu Climent.

DIRECTOR: Oriol Castanys.
SUBDIRECTOR: Miquel Alberola.
REDACCIÓ DE VALÈNCIA: Jordi Sebastià (*Cap de redacció*), Lola Carrasco, Ignasi Pellicer,
REDACCIÓ BARCELONA: Assumpció Marésma (*Cap de redacció*), Eduard Company, Oriol Malló, Pere Martí, Sílvia Monfort, Eduard Voltas i Mercè Montoliu.
REDACCIÓ MALLORCA: Miquel Payeras.
CORRESPONSALS: F. Robert (Andorra), C. Bellmunt (Tarragona), P. Alberola (Alicant), X. Planas (Girona), U. Bertrana (Perpinyà), J. Casaprima (Lleida), A. Albalat (Castelló).

FOTÒGRAFS: Joan Celià, Rafa Gil, Jordi Morera.

IL·LUSTRADORS: S. Llosà, V. Navarro.
RÚBRIQUES: Andreu Alfaro, Jordi Ballo, Ramon Barnils, Pere Calders, Fabià Estapé, Joan F. Mira, Vicent Partal, J.J. Pérez Benlloch, Manuel Vicent.

COL·LABORADORS: E. Aguilella, J. Alandes, S. Alcalà, J. Amengual, F. Bueno, J. A. Benach, F. Caballero, Toni Torregrosa, Romà de la Calle, C. Capdevila, A. Castel, Jaume Comellas, Martí Domínguez, X. Duran, Josep Fèlix, L. Ferri, Vicent Franch, C. Gàmez, J.L. Guarnier, A. Guasch, J.M. Játiva, J. M. Lloró, J. Marf, J. Morell, Toni Picazo, M. Porta Perales, P. Quintana, A. Reig, J. Reus, M. Serra, J.L. Sirera, M. Soler, Ferran Torrent, X.R. Trigo, E. Vizcarra.

ARXIU: Jesús Prats (Fotografia), Pilar Escobedo (Documentació).

PUBLICITAT I PROMOCIÓ: Jordi Enguix (*Cap de publicitat*), Pole Position (Catalunya) (93) 302 26 61. Fax: (93) 317 83 45. Intermedia, SA (Madrid) (91) 319 06 51. Fax: (91) 310 66 22. Oh-Fek, Comunicació i Marketing (València i Balears) (96) 369 66 01

SUBSCRIPCIONS: Xelo Tortosa.
PRODUCCIÓ: Francesc Sellés i Josep Agustí (Correcció lingüística), Lina Casanovas (Maquetació), Faust Ripoll (Edició), Rosanna Puchades (Textos).
DISSENY: Enric Satué.

FOTOMECÀNICA: Garbí Casa Editorial SA, Anón, Selecrom.

IMPRESSIÓ: Gràfiques Morvedre.

DIPÒSIT LEGAL: V.853-1984

Sol·licitat control d'OJD

Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap mitjà, ja siga mecànic, fotogràfic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.

Euronews, València i Barcelona

Una altra vegada un conflicte, possiblement més teòric que real, enfronta les posicions de València i de Barcelona. Primer va ser la candidatura al Banc Europeu, presentada per totes dues ciutats, i que s'ha quedat als llims de la irrealitat, com el Banc mateix al qual aspiraven uns i altres. Ara la competència és per un projecte amb més probabilitats de realització pròxima. El centre de televisió europea, conegut com Euronews, segurament no tindrà l'impacte econòmic que hauria tingut la presència del Banc, però té amb tota certesa una importància substancial per a la ciutat que en siga la seu. Per exemple, la presència de centenars de periodistes i de tècnics, o la difusió i publicitat del nom de la ciutat on residirà la nova i autèntica *eurovisió*. Per això mateix resulta tan poc oportú que la candidatura a un projecte com aquest haja estat presentada per Barcelona i per València en una competència amb molt poc de sentit.

Qualsevol de les dues ciutats té, no cal dir-ho, el dret de presentar-hi la pròpia candidatura si ho estima viable i convenient. Però qualsevol de les dues, també, només tindrà alguna possibilitat si és recolzada decididament per Televisió Espanyola, és a dir, pel govern i pel partit que la controlen. I la direcció de RTVE no sap ben bé què vol, si és que vol alguna cosa. En un principi van afirmar que prestarien el seu suport la candidatura valenciana perquè "reunia les condicions idònies". Després han afirmat que l'única cosa que RTVE pot fer és "defensar la candidatura d'Espanya". Finalment, el director de Relacions Internacionals de TVE ha declarat dues coses diferents. Primer, que entre les candidatures de Barcelona i de València defensaran "la que ofereisca més avantatges, després d'estudiar els dos projectes". Segon, que TVE farà costat com a seu d'Euronews a la ciutat que ofereisca la candidatura més competitiva entre les 17 presentades. Que podria perfectament no ser ni València ni Barcelona. I si TVE —és a dir, el govern

espanyol— no li presta suport, cap de les dues no té la mínima possibilitat d'èxit. Aquest és el nus de la qüestió, i no la competència plantejada.

Perquè, a l'hora de la veritat, el que hi comptarà no són factors morals com la "solidaritat" invocada pel director general de Mitjans de Comunicació de la Generalitat valenciana. Hi comptaran els avantatges reals de cada oferta... i hi comptarà el suport de RTVE. Barcelona desitja reforçar la seua posició internacional amb aquest projecte, i això és lògic. València aspira a tenir, amb el mateix projecte, alguna mena de projecció europea, i això és més lògic encara. ¿Qui necessita més Euronews? Probablement València. Però ¿qui pot presentar per a Euronews un projecte més sòlid i atractiu? Això és el que no se sap encara. No és una qüestió, tampoc, d'enfrontament ideològic: les respectives candidatures són promogudes en primer lloc per la Generalitat valenciana i per l'Ajuntament de Barcelona, institucions d'administració socialista, i recolzades per la Generalitat de Catalunya i per l'Ajuntament de València, de diferent signe polític. És una qüestió, també, d'una inversió de gran volum, que no es pot emprendre només per un desig de prestigi.

I en qualsevol cas, hauria estat preferible un estudi previ conjunt, contactes, converses, negociacions, i veure clarament i objectivament quin projecte podia tenir més possibilitats i per a qui era més important. Però sembla com si qualsevol cooperació d'aquest tipus entre el nord i el sud de l'Ebre fóra impossible per llei. El resultat serà, com tantes vegades, que uns i altres n'eixiran perdedors.

